

Săptămânal
de
informații,
investigații
și
publicitate

f LERT f

APARE
MIERCUREA!

Director: George Dora
Director executiv: Sorin V. Teodorescu

anul II • nr. 32 • 1 - 7 februarie 2006 • 12 pagini • 50 bani (5.000 lei vechi)

EDITORIAL

Patriciu, Tăriceanu, România!

DANIEL VALERIU

În urmă cu câteva zile, mă aflu într-un service. Mașina, bat-o vina, nu mai știa să pornească. Frig, Dacie, deja avea prea multe scuze. Și pentru că tot așteptam cu orele, discuția cu ceilalți „colegi de suferință“ a alunecat, normal aș zice, către politică. Doar asta-i unul dintre domeniile la care ne pricepem cu toții, iar despre fotbal ce-ar mai fi de comentat? Ei, și aici am avut norocul și surpriza să descopăr cum vede omul de rând lucrurile care țin prima pagină zilele acestea: Năstase, Patriciu, Copos, DIP și ceilalți: „Dom'le, s-au luat și de ăștia. Fură ei jumate, da' mai fac un loc de muncă, mai dau un ban la oameni, mai fac niște case la sinistrați... N-o să mai rămână nimeni care să ne dea și nouă un loc de muncă. Cine nu fură? Și eu aș fura dacă aș fi în poziția lor“.

Nici unul nu avea vreo tangență cu cei care fac acum coadă la Parchet. Un loc de muncă... cam cât de tare a putut fi îndobitocit poporul român să ajungă să gândească așa?

Acum, să revenim la prietenul Patriciu. A fost omul acuzat de o groază de lucruri. Gurile rele vorbesc că nu mai e mult până când va ajunge după gratii. Ar fi păcat. Un lucru avem și noi în țara asta care mergea bine, corupția, și acum să ne batem joc și de asta... chiar ar fi păcat...

Vorbim de Patriciu, vorbim de Tăriceanu... vorbim despre „cina cea de taină“ în care un ministru, și nu oricare ministru, ci al Justiției, a fost târât la o întâlnire la care nu avea de gând să participe, pentru simplul motiv că premierul României este bun prieten cu un afacerist căruia Uniunea Europeană îi cere capul. Că afaceristul în cauză este bun prieten cu un premier căruia Uniunea Europeană îi cere capul. Nu mai contează că declarațiile celor trei miros de la o poștă a stricat... nu mai contează nimic. Dacă tot credem în mătușa Tamara, de ce n-am crede în Patriciu?

⇒ **LA ZI(D)** | Cutia cu maimuțe.....2

⇒ **SCURTCIRCUIT** | Costel Bobic, „profesorul“ grupurilor de interese din România.....3

⇒ **DEZVĂLUIRI** | Sever Mureșan, victima melanjului între lumea afacerilor și cea a serviciilor secrete.....9

⇒ **ANCHETĂ** | Constantin Toma, „omul de paie“ din asigurările românești.....10-11

Un plan urmărit cu obstinație:
compromiterea chestorului Virgil Ardelean

Vânătoarea vulpii sau vulpea vânător?

pag. 4-5

ANALIZĂ | pag. 7

Omar Hayssam
trebuie judecat,
nu lichidat!

POLITICĂ | pag. 6

Tăriceanu
trebuie
să plece

la zi(d)

Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe

Dispariția unor acte referitoare la avera lui Adrian Năstase, documente „evaporate” misterios de la Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor (ONPCSP), rămâne o necunoscută pentru procurori. Într-un final care coincide cu declanșarea scandalului „mătușa Tamara”, după aproape șase ani de la sustragerea documentelor și după mai multe descinderi la Oficiu, procurorii instanței supreme au decis să înceapă urmărirea penală „în rem”. Cazul a făcut obiectul unui dosar instrumentat de Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor încă din 1999, dar acest dosar este posibil să fi fost distrus, au declarat surse apropiate anchetei de atunci. „Nimeni nu știe ce s-a întâmplat cu acel dosar. Cert este că a existat, iar acum nu mai este”, au declarat sursele citate. No comment.

La 26 ianuarie 2006, Nicolae Ceaușescu ar fi împlinit 88 de ani. În ciuda gerului care te împiedica să și respiri, fostul dictator nu a fost uitat de mai bine de 50 de simpatizanți ai săi și ai fostului Partid Comunist Român, care au venit în număr mare la mormântul acestuia din Cimitirul Ghencea civil. Nostalgicii comunismului au citit manifeste, au recitat poezii în cinstea „tovarășului” și chiar au împărțit celor care au venit să înfrunte frigul colaci și colivă. Unii au scandat numele lui Iliescu. Ținând loc de locație, mă întreb ce doreau să sugereze.

După ce a aflat că i s-au interceptat convorbirile telefonice, omul de afaceri Dinu Patriciu a depus plângeri la Comisia pentru exercitarea controlului asupra activității SRI, Comisia pentru Siguranța Națională, Comisia pentru cercetarea abuzurilor și cea pentru drepturile omului. Reprezentantii companiei au declarat că săvârșirea unor astfel de operațiuni de ascultare constituie o gravă încălcare a legii, mai ales că o parte dintre interceptări s-au efectuat anterior începerii urmăririi penale, declanșată în martie anul trecut”, se precizează în plângerea lui Patriciu. „Rom-petrol consideră că astfel de practici au consecințe deosebit de grave asupra atmosferei mediului de afaceri, siguranței circulației informației,

Primăria Capitalei a găsit alternative pentru numărul uriaș de autovehicule care circulă zilnic prin București, înaintând Consiliului General un proiect de hotărâre care prevede ca noile construcții autorizate în București să asi-

trei spectatori pe fiecare stadion...

Liderul PRM a răspuns acuzațiilor conform cărora „faxul egiptean” referitor la „centrele de tortură” de la Kogălniceanu se baza pe niște declarații ale sale, publicate ulterior în „România Mare”. „Pretextul că Ambasada Egiptului la București ar fi făcut o revistă a presei e o scu-ză infantilă, cu atât mai mult cu cât afirmațiile egiptene diferă de cele făcute de mine prin omiterea Libanului. Cel mai probabil este că atât eu, cât și diplomații egipteni am avut aceleași surse de informare din Serviciile Secrete românești, pline ochi de agenți arabi dubli sau tripli”, a spus Vadim. Ups! Vorbim de spionaj sau de Spitalul 9, că n-am înțeles foarte bine?

Organizația PSD București a devenit brusc un butoi cu pulbere după ce contestatarii lui Dan Ioan Popescu au trecut la mazierea apropiatilor acestuia. Primul care a fost exclus din partid în cadrul unei sedințe-fulger este vicepreședintele filialei PSD București, Codrin Ștefănescu.

Vlad Dumitrescu, șeful organizației de tineret din PSD București, a fost revocat din funcție. Asta-mi place. Primarul care este, președinte!

Președintele UDMR Covasna, Albert Almos, se declară convins că Statutul va fi votat cu tot cu articolul referitor la autonomia culturală. „Este datoria noastră să-i convingem pe partenerii noștri să accepte autonomia culturală”, a spus Albert Almos. Iarăși corect. Care o fi datoria Guvernului? Sau să schimbăm mai bine numele țării în „Romungaria”? Ar fi o idee...

Vicepremierul George Copos și-a informat colegii în ședință de Guvern că este acuzat de evaziune fiscală în formă continuată și că a dus la Parchet toate actele necesare care să dovedească fap-

tu că a plătit corect taxele și impozitele la stat. Premierul Călin Popescu-Tăriceanu a considerat gestul lui Copos drept unul normal, pe care i l-a cerut el însuși. Nu se specifică care gest. Presupun că ăla, când a băgat mâna în banul public. Săru'mâna, coane Georgică! Hai Rapidu'!

Spectatorii care intră pe stadioane sau în bazele sportive cu băutură ori petarde, cei care afișează inscripții sau pancarte care incită la ură sau violență publică, distrug sau aruncă cu obiecte vor primi amenzi între două și 150 de milioane de lei vechi. Sancțiunile pot merge, în cazul recidiviștilor, până la interzicerea accesului în bazele sportive pe perioade între șase luni și trei ani. Ha, ha, ha! Ce meciuri grozave se preconizează... cu câte doi-

Proiectul privind contractarea unui împrumut extern de la Banca Mondială pentru reabilitarea serviciilor de apă și canalizare a produs valuri în rândul consilierilor din partea PSD și PNL. Chiar dacă situația este încă ambiguă, proiectul a fost adoptat, consilierii PNL-iști mergând pe mâna primarului general. Ce știre banală... Țasta-i mersul în România, la toate nivelurile. Noi muncim, nu gândim!

Aceste texte sunt pamflete și vor fi tratate ca atare!

CABINET DE AVOCATURĂ Ioan Crețu

- ◆ asistență juridică în procese penale, civile, comerciale
- ◆ înființări societăți comerciale
- ◆ acte adiționale
- ◆ redactări, atestări acte

Str. Viorele nr. 34, bl. 15, sc. 4, parter, ap. 108,
Sector 4, București
Telefon/fax: 021/330.36.47
Mobil: 0744.121.291

ALERTA

alerta_2005@yahoo.com
ISSN: 1582-0432

EDITAT DE
SC ALERTA S&C
B-dul. Carol nr. 57,
Sector 2, București

DIRECTOR:
George Dora
0740.597.158
DIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. Teodorescu
0721.416.468

REDACTOR-ȘEF:
Daniel Valeriu
CONSILIERI:
Ioan Crețu, Dionisie Hagi

REDACTIA:
Iulia Gorzo, Paul Cemea, Ștefan
Jora, Daniel Bălan, Mihai Vlad,
Ionel Hrynczuk, Daniel Alexandru,
Dorel Moldovan, Dumitru Preda,
Vicențiu Constantin, Eugen Mușat

DIFUZARE:
SC RODIPET SA
DTP:
Omni Press & Design
www.opd.ro
TIPAR:
Cromoman SRL

scurtcircuit

Costel Bobic, „profesorul“ grupurilor de interese din România

Desele vizite la Parchet ale unor politicieni implicați în afaceri suspecte demonstrează că există voința dacă nu a eradicării, cel puțin a descurajării actelor de mare corupție, trafic de influență, evaziune fiscală și a asocierilor în vederea comiterii unor infracțiuni.

Din păcate, în înfruntarea dintre instituțiile cu atribuțiuni specifice pe linia combaterii infracționalității și structurile constituite în stil mafiot, primele sunt într-un net dezavantaj. Nu spunem nici o noutate, afirmând că din prima jumătate a anilor '90 grupările constituite în scopul de a beneficia în mod injust de posibilitățile oferite de procesul de privatizare, de carențele sistemului bancar și de alte racile ale originalei noastre democrații au simțit nevoia protecției politice, mediatice și polițienești. Astfel, au apărut grupurile de presiune care treptat au reușit să controleze o parte a mass-media, importante personalități politice și din păcate în anumite cazuri să dirijeze procurori, polițiști și ofițeri din serviciile de informații.

Aceste grupuri de presiune nu ar trebui confundate cu grupurile de interese, pentru că cele din urmă au sau ar trebui să aibă o anumită legitimitate.

Este normal ca parlamentarii, înalții funcționari publici provenind din anumite zone ale țării să încerce să atragă fonduri sau oportunități pentru regiunile respective.

Grupurile de presiune sunt interesate de atragerea la colaborare a unor demnitari, lucrători din serviciile secrete, profesioniști din media pentru influențarea și dirijarea unor politici publice, care în mod normal sunt atributele statului.

Nu am descoperit noi apa caldă; ne amintim că privatizarea ISPAT a fost posibilă din cauza presiunilor cvasipublice exercitate de premierul Tony Blair și fostul prim-ministru Adrian Năstase.

La spionat, în PDSR

Un grup de presiune în sfera politică și economică ar putea fi cel coordonat, cel puțin până în 2005, de Costel Bobic. Nu vă mai spune nimic acest nume?

În 1996, după ce Convenția Democrată, în alianță cu PD-ul și cu UDMR-ul, a câștigat alegerile, în cotidianul „Ziua“ a apărut un editorial în care se semnala faptul că un anume Costel Bobic a fost infiltrat în mafia PDSR-istă, reușind, în perioada 1994–1996, să semnaleze cotidianului amintit majoritatea afacerilor necurate ale fostului partid de guvernământ.

S-a vorbit atunci despre faptul că Bobic ar fi livrat cotidianului „Ziua“ documente ale BANCOREX, care au dus la arestarea lui Răzvan Temeșan.

Se pare că Bobic nu a predat chiar toate informațiile spre a fi publicate, pentru că după câțiva ani îl găsim în anturajul lui Viorel Hrebenciuc și a altor mahări din partidul lui Ion Iliescu și Adrian Năstase. Spre sfârșitul anilor '90, Bobic este semnalat în anturajul lui Sorin Ovidiu Vântu, pe care îl secundază cel puțin la o negociere

Viorel Hrebenciuc

care privea achiziționarea de tatal FNI a muribundului post Tele7abc, aparținând lui Fredy Robinson.

Joaca de-a politica

Probabil contactele cu Viorel Hrebenciuc îi deschid apetitul pentru jocurile politice. Îi atrage pe ziaristii Dan Andronic și pe Bogdan Teodorescu, cărora le sponsorizează o agenție de analiză politică, pe care Adrian Năstase o angajează în slujba PSD-ului.

Ca o picanterie, subliniem că și Dan Andronic fusese omul de încredere al lui Sorin Ovidiu Vântu, pe care se pare că l-a ușurat de ceva bani adevărați, în timp ce publica conspirativ în „România Liberă“ un serial despre afacerile oneroase ale acestuia. După un intermezzo la cotidianul „Curentul“, patronat de alt dușman al lui Vântu, Mihai Iacob, devine omul de casă al lui Adrian Năstase.

Interesant, dar în 2003–2004 Costel Bobic sprijină pe sindicaliștii din BNS să formeze un partid politic care va intra în parlament pe listele PRM, partid care îl vor părăsi repede în favoarea conservatorilor lui Dan Voiculescu.

Există informații din care rezultă că Bobic, împreună cu Matei Brătianu, ar fi în spatele proiectului unei noi construcții

politice: Partidul Laburist, care ar urma să fie noua jucărie a lui Adrian Năstase.

Grupul de presiune

Am încercat să prezentăm, desigur în linii mari, modul în care se înființează și cum acționează un grup de presiune. Grupul din jurul lui Costel Bobic nu este singular și probabil nu este cel mai relevant. Atrage însă atenția gruparea unor per-

soane cu un grad de instruire deasupra mediei în jurul unui element cu o activitate cel puțin discutabilă, ca să nu spunem suspectă. Dacă o singură verigă din lanțul acestei grupări de presiune ar avea conexiuni cu anumite cercuri speciale din străinătate (posibilitate deloc absurdă) ne-am putea întreba cu îngrijorare: cine a condus de fapt România și ce jocuri ne așteaptă în continuare?

GEORGE DORFI

Adrian Năstase

Sorin Ovidiu Vântu

sub lupă

Un plan urmărit cu obstinație: Vânătoarea vulpii

Nici cel mai binevoitor observator al realităților românești nu ar putea susține că jocurile politice se desfășoară într-o atmosferă de normalitate, eleganță și fair-play. Ultimele desfășurări demonstrează că suntem sau am fost conduși fie de politicieni care au făcut avere în timpul exercitării mandatului, fie cu demnitari care au acumulat înainte de a fi în funcție. Ambele categorii au un punct comun: averile lor sunt obținute prin metode suspecte, prin eludarea și fracturarea legilor, ceea ce face din ei clienți de bază și de vază ai procuraturii.

Ne întrebăm, și nu suntem capabili să găsim un răspuns afirmativ, dacă există o singură avere în această țară obținută prin mijloace onorabile, asupra căreia să nu existe nici cea mai mică suspiciune. Am fi bucuroși, pentru că tot este acuzată presa că vede totul în negru, să popularizăm un om de afaceri care și-a făcut averea numai prin mijloace oneste.

Până atunci să revenim la „cestiune“. Ofensiva desfășurată în ultimul timp de Parchet, Departamentul Național Anticorupție, Poliție are la bază activitatea profesionistă a unor servicii secrete, care de ani întregi monitorizează cercurile sau persoanele de interes operativ implicate în acte de corupție, evaziune fiscală, trafic de influență etc.

În mod evident traversăm o perioadă de criză, cel puțin la nivelul încrederii opiniei publice față de mediile politice. În astfel de perioade, anumiți vectori informali inițiază, desfășoară și dezvoltă campanii de discreditare a unor servicii sau a unor șefi ai serviciilor de informații.

Acuzatii periodice

În ultimul timp asistăm la o campanie împotriva chestorului Virgil Ardelean,

șeful Direcției Generale de Informații și Protecție Internă a Ministerului Administrației și Internelor. Acuzele care i se aduc pleacă de la cele pur speculative – posibilitatea ca Ardelean să gestioneze un canal de legătură între actualul și fostul ministru de Interne, Vasile Blaga și Ioan Rus, până la cele cu iz penal, respectiv implicarea în relații oneroase cu frații Balint (Cămătaru).

Marea majoritate a șefilor serviciilor de informații din România au făcut obiectul unor campanii de presă negative. În cazul chestorului Ardelean, acestea cunosc o anumită periodicitate, generată fie de cicluri electorale, fie de anumite lovituri date de structura care o conduce unor elemente aparținând crimei organizate, inclusiv unor complici sau protectori ai acestora din MAI.

Atacuri din interior

În 2003, câțiva ofițeri activi și în rezervă din UM 0962, condusă de Virgil Ardelean, încearcă să strecoare într-un cotidian o dezinformare din care ar fi urmat să rezulte că acesta, din ordinul fostului ministru de Interne Constantin Dudu Ionescu, ar fi ajutat-o pe Ioana Maria Vlas să părăsească țara la frontiera cu Bulgaria și să

Virgil Ardelean

Vasile Blaga

sub lupă

compromiterea chestorului Virgil Ardelean sau vulpea vânător?

Ioan Rus

Frații Cămătaru

ajungă în Israel. Dezinformarea se baza pe faptul că după prăbușirea FNI, în 2000, și după începerea anchetei, Ioana Maria Vlas se prezentase într-o audiență la ministrul de Interne, unde probabil a făcut declarații compromițătoare despre Sorin Ovidiu Vântu.

Din motive care nu le comentăm, intoxicarea nu reușește.

La puțin timp, în presă apare un document cel puțin ciudat. Larry Watts, profesor de istorie din SUA, consilier al lui Ioan Talpeș, la rândul său consilier pentru probleme de siguranță națională al fostului președinte Iliescu, publică o scrisoare deschisă din care rezultă că unitatea condusă de Virgil Ardelean a practicat și practică activități de poliție politică.

Alt scandal, care nu putea fi generat decât de o scurgere din interiorul Direcției Generale de Informații, a fost afacerea ascultării telefoanelor unor ziariști.

Prezentată în acest mod, operațiunea, reală de altfel, inducea teza unor acțiuni de poliție politică.

În realitate a fost vorba despre o acțiune contrainformativă, prin care se urmărea depistarea unor ofițeri superiori de poliție, despre care

existau informații, că transmit date secrete privind operațiunile în curs, împotriva elementelor mafioate. Evident că ziariștii nu aveau nici o vină, dar s-a demonstrat în practică că anumite dezvăluiri făcute în afara cadrului oficial de unii ofițeri de poliție aveau scopul nu de a informa opinia publică, ci de a alarma anumite persoane care erau lucrate informativ.

Ultima intoxicare vehiculată în presă (sau într-o anumită parte a presei) care îl are ca subiect pe Virgil Ardelean îi privește pe frații Cămătaru. Se susține că aceștia ar fi fost arestați în urma informațiilor oferite de structura condusă de Ardelean, pentru că anumiți oameni politici care se împrumutaseră de la Cămătaru cu mari sume de bani, să nu mai fie nevoiți să-i restituie.

Este citat în acest sens, celebrul primar „care este” Marian Vanghelie, care ar dator fraților Cămătaru suma de 100.000 de euro.

Puțin probabil că Virgil Ardelean s-ar prăpădi de dragul lui Vanghelie, încât să comită un abuz.

Nu aceasta însă este esența problemei, ci faptul că cei doi frați Balint din penitenciar au adresat o scrisoare

unui post de televiziune din care rezultă că nici măcar nu au discutat cu Vanghelie despre posibilitatea unui împrumut, pe cale de consecință în absența unor probe zdrobi-

toare care să-i contrazică, acesta nu există. În ceea ce privește dosarul „Cămătaru”, acesta a dat o serioasă lovitură structurilor crimei organizate.

Cui folosește aceste atacuri? Sunt amestecate foste cadre de informații în conceperea și difuzarea scenariilor? Există o structură economică și politică dispusă să riște și să cheltu-

iască enorm, pentru îndepărtarea chestorului Virgil Ardelean?

Sunt întrebări la care sperăm să răspundem într-un viitor articol.

GEORGE DORNI

Daniel Marian Vanghelie

Tăriceanu trebuie să plece

Nici nu s-au stins ecourile scandalului din dosarul moștenirea mătușii Tamara, când a fost pus pe tapet scandalul protecției politice de care se bucură omul de afaceri și liderul liberal Dinu Patriciu, din partea primului-ministru Călin Popescu-Tăriceanu.

Ca de obicei, scandalul a fost generat de o dezvăluire de presă, din care rezulta că, la începutul lui iunie 2005, Dinu Patriciu s-ar fi întâlnit cu ministrul Justiției, Monica Macovei, în biroul premierului Tăriceanu. Nici unul dintre cei trei nu a negat întâlnirea, dar fiecare a avut propria sa versiune asupra evenimentului. Este necesar să punctăm.

Bălbâieli în declarații

Această întâlnire a avut loc după arestarea și eliberarea lui Dinu Patriciu, de la sfârșitul lui mai 2005. Ne amintim că în ziua în care Dinu Patriciu a fost reținut de procuratură, premierul Tăriceanu l-a sunat pe Procurorul General Botoș și, indiferent de explicațiile care s-au dat ulterior, acest telefon a con-

stituit un amestec direct în treburile justiției.

Discordanțele dintre afirmațiile celor trei, Tăriceanu, Macovei, Patriciu, privesc data întâlnirii – 1 aprilie zice Patriciu, începutul lui iunie spune doamna Macovei – modul în care au fost invitați – pentru probleme economice (variante Patriciu) și fără a fi informată asupra subiectului și nici asupra prezenței patronului Rompetrol (versiunea Macovei).

Este evident că ministrul Justiției a căzut într-o capcană. Tăriceanu, presat de Patriciu sub motivația unei acțiuni în justiție introdusă de Rompetrol împotriva statului român, o convoacă, nu o invită, pe Macovei la sediul Guvernului, unde o pune în fața faptului împlinit – prezența lui Dinu Patriciu. Nici nu contează ce anume s-a discutat în cabinetului primului-ministru, pentru că singura modalitate legală în care Patriciu, aflat în cercetare penală pentru evaziune fiscală, spălare de bani și înșelăciune, putea să o întâlnească pe ministrul Justiției Monica Macovei era să-i solicite o audi-

ență oficială, nu să apeleze la tertipuri prin intermediul colegului de partid și asociatului în afaceri Călin Popescu-Tăriceanu.

Urmărire legală a lui Patriciu

Avem, așadar, un prim-ministru care practică pe față

intervenția în treburile justiției, atunci când prietenii săi sunt cercetați penal.

Chemat la Parchet, pentru că de bine, de rău cercetarea nu s-a terminat, domnul Patriciu a aflat extrem de surprins că telefoanele sale sunt sub urmărire din 2003. De aici încep alte speculații, cele

mai multe victimizându-l pe magnatul Rompetrol și prezentându-l ca pe un cetățean ale cărui drepturi fundamentale au fost grav încălcate. Ținem să subliniem că ascultările, atâtea câte au fost, s-au efectuat cu mandat legal al procuraturii.

Preluarea Rompetrol, de către Dinu Patriciu și asociații săi din SUA, a suscitat multe comentarii și speculații.

Orice afacere la scară mare cu petrol prezintă interes pentru siguranța națională. Există cel puțin la un serviciu de informații un dosar operativ de supraveghere a Rompetrol și implicit al domnului Dinu Patriciu.

Privind momentul 2003, când a fost pus sub supraveghere Dinu Patriciu (nu numai telefoanele acestuia), este posibil să fi existat la anumite segmente ale puterii, inclusiv la Cotroceni, fie note, fie denunțuri împotriva sa, provenind de la concurență (grupul Tender – Iancu – Iacobov).

Indiferent de motivația care a stat la baza deschiderii unui dosar operativ lui Dinu Patriciu, important este ce a

rezultat în urma investigațiilor efectuate.

Lasă-ne, lasă-ne!

Domnul Patriciu s-a mirat că a fost ascultat pe baza Legii siguranței naționale. Având în vedere că este acuzat, printre altele, de spălare de bani, infracțiune gravă la siguranța națională, acțiunea serviciilor secrete este perfect justificată.

Deloc justificată este însă acțiunea primului-ministru Călin Popescu-Tăriceanu. Dacă domnul Patriciu este nevinovat, acest lucru îl va stabili justiția. Dacă însă este vinovat, atunci avem o problemă. Primul-ministru a apărut un infractor, acuzat de încălcări grave ale legii, inclusiv ale siguranței naționale.

În cazul în care ne aflăm în fața unei gafe, înseamnă că suntem conduși de oameni ale căror capacități intelectuale lasă de dorit.

Dacă ne aflăm în fața unei acțiuni premeditate și premierul a atras-o în cursă pe Monica Macovei, atunci Călin Popescu-Tăriceanu trebuie să plece.

DANIEL BĂLAN

Justiția își dă din nou cu stângu-n dreptu' Omar Hayssam trebuie judecat, nu lichidat!

A trecut aproape un an de la răpirea ciudată a trei ziariști români în Irak. S-a discutat mult despre acest eveniment, care în pofida unui deznodământ fericit încă nu este complet elucidat. În cauză au fost arestați prietenii și sponsorii celor trei ziariști, Omar Hayssam și Munaf. De remarcat că Munaf a fost arestat în Irak și este deținut într-o bază militară americană secretă. Vom reaminti că Munaf a fost prezentat pe casetele video filmate de teroriști ca fiind prizonier, iar după ce au fost eliberați, cel puțin o bună perioadă de timp, ziariștii nu au vrut să creadă că Munaf ar fi fost un complice al răpitorilor.

Omar Hayssam, fost membru PSD, apropiat de anturajul „greilor” din partid, Viorel Hrebenciuc și Dan Ioan Popescu, a fost cercetat și este trimis în judecată nu doar pentru acțiunea teroristă pe care se spune că ar fi inițiat-o și coordonat-o, ci și pentru infracțiuni economice. În ceea ce privește eventualele infracțiuni economice nu este prea clar, cel puțin pentru opinia publică, cum de ar fi putut fi produse doar de Hayssam, iar în ceea ce privește capturarea și deținerea ziariștilor în Irak, nu știm în ce măsură probele Parchetului sunt concludente.

Un element pe care opinia publică trebuie să-l cunoască este faptul că Hayssam este apărut de celebrul avocat israelian Martin Mordekhai. Aflați de o viață în luptă cu terorismul, israelienii și juriștii nu fac o excepție, sunt extrem de prudenți, extrem de scrupuloși în abordarea unor probleme de acest gen.

Din datele pe care le avem, Martin Mordekhai a acceptat să-l apere pe Hayssam după ce a constatat că în speță se încalcă

unul dintre drepturile fundamentale ale omului – dreptul la viață.

Actele medicale oficiale

A trecut aproape neobservată vestea din care rezultă că Hayssam a fost depistat ca fiind bolnav de cancer. În aceste cazuri legislația impune efectuarea unei expertize medico-legale care să stabilească dacă deținutul poate fi tratat în rețeaua spitalicească a penitenciarelor și dacă suportă regimul de detenție. Subliniem importanța expertizei medico-legale, singura în măsură a decide asupra conduitei medicale și a locului, spital penitenciar sau civil, unde va fi operat, dacă se impune, sau tratat pacientul.

În fața unei afecțiuni grave, neîndurătoare, cum este neoplasmul, deținutul sau reținutul nu trebuie tratat conform Codului penal, indiferent de articolele care posibil au fost încălcate, ci doar ca simplu bolnav.

Nu ne-am mulțumit cu simpla informație din care rezulta că Omar Hayssam este

bolnav de cancer, ci am încercat și reușit să obținem un document oficial.

Referatul medical (vezi facsimil) din 09.01.2006, al Administrației Naționale a Penitenciarelor – Spitalul penitenciar București-Rahova, invederează faptul că Omar Hayssam prezintă diagnosticul:

1. Neoplasm stenoizant și hemoragie de colon drept, anemie secundară.

2. Diabet zaharat tip II.
3. Tulburare mixtă anxioasă și depresivă.

Depășire de atribuții

Când a fost arestat, Hayssam era în tratament pentru schizofrenie, afecțiune psihică extrem de gravă, irecuperabilă, care pune serioase probleme asupra discernământului unei persoane.

Revenind la diagnosticul de neoplasm, conform referatului medical, a fost pus pe baza ecografiei abdominale, a irigografiei, examen computer tomograf, punându-se în evidență o tumoră vegetantă și stenoizantă de color ascendent.

Medicul chirurg de la Spitalul penitenciar stabilește că intervenția chirurgicală poate fi efectuată în detenție. Prin această concluzie își depășește competențele, deoarece con-

form legii doar Comisia de expertiză medico-legală stabilește locul unde poate fi tratat pacientul. Mai mult, concluzia pusă de medicul penitenciarului poate fi interpretată ca o presiune asupra experților medico-legali.

Dacă timpul operator va fi depășit, și se vor dezvolta determinări secundare (metastaze), speranța de viață a lui Hayssam va fi redusă și în cazul unui final nedorit, vor apărea enorm de multe speculații privind o eventuală suprimare a arestatului.

Precedentul există

Nu este prima dată când Ministerul Justiției își face singur probleme. Este evident că în cazul unei operații de cancer pacientul nu poate suporta și nici nu poate fi tratat post-operator în condiții de detenție.

Revenim la avocatul care și-a asumat apărarea lui Hays-

ssam, Martin Mordekhai, constatăm că este specialist în dosare internaționale, având procese în Rusia, Turcia, India, Venezuela, Bolivia.

Un caz asemănător cu al lui Hayssam din punct de vedere al stării de sănătate a deținutului, a mai avut loc în Turcia, apărător fiind Martin Mordekhai. Prin abuzurile care s-au constatat, prin privarea unui deținut de tratament medical eficient și la timp, statul turc a avut probleme la Consiliul Uniunii Europene, lucru de nedorit în cazul României.

Suntem convinși că justiția va înțelege până la cel mai înalt nivel că indiferent de ce se va stabili în cazul Hayssam (deocamdată nu este condamnat), acesta se bucură de anumite drepturi și în nici un caz nu i se poate suprima dreptul la viață.

GEORGE DORŃI

Martin Mordekhai, avocatul lui Omar Hayssam

Omar Hayssam

investigații

Mafia imobiliară (II)

În numărul trecut am relatat cum un cetățean, Viorel Țurcanu, reîntorcându-se în țară după zece ani de muncă în străinătate, a cumpărat în 2004 un imobil și aproximativ 7,5 ha de pământ în comuna Bujoreni, județul Teleorman. Destul de repede asupra acestuia încep să se facă tot felul de presiuni; mai ales din partea unor vecini, dintre

care unul Ion Mănilă, om de încredere al deputatului PSD Tudor Mohora.

În cele din urmă Viorel Țurcanu se adresează justiției. Surprinzător, dar pierde o parte dintre procese, cu toate că documentația existentă la dosar atesta că a fost cumpărător de bună-credință. Motivația pentru care Țurcanu a acționat în justiție era

generată de revânzarea de către foștii proprietari ai aceluiași teren unui alt cumpărător, fie cu complicitatea, fie din naivitatea unui notar din Alexandria.

Autoritățile se fac că plouă

Autoritățile locale, în special Primăria Bujoreni, au la rândul lor o atitudine ca-

racterizată prin ambiguitate. Din procesul-verbal nr. 1563 din 29.09.2004 rezultă o probă indirectă, conform căreia, la data menționată, Consiliul Local Bujoreni îi recunoștea lui Viorel Țurcanu dreptul de proprietate asupra terenului dobândit. Astfel, viceprimarul și un funcționar local recunosc că au luat de pe proprietatea lui Viorel Țurcanu doi-trei metri cubi de lemn de foc, oferite de acesta fără pretenții financiare (vezi facsimil).

În ciuda acestui fapt, proprietatea lui Țurcanu continuă să fie încălcată, să i se tulbure dreptul de posesie acestui om, fără ca poliția din comuna Bujoreni să ia vreo atitudine, deși a fost sesizată în repetate rânduri.

O înregistrare compromițătoare

Ca peste tot în astfel de cazuri, apar așa-zii binevoitori, care se oferă să rezolve litigiul, în schimbul unor sume substanțiale de bani.

Suntem în posesia înregistrării unei convorbiri între Viorel Țurcanu și un anume

Gabriel Cacașteanu, din care rezultă că acesta din urmă se oferă ca în schimbul a 200.000.000 de lei să rezolve dosarul în cauză, prin mituirea unor judecători din Alexandria.

Deocamdată, subliniem deocamdată, nu vom reda numele judecătorilor și nici lanțul relațional de la Tribunalul din Alexandria, dar putem pune înregistrarea la dispozi-

ția instituțiilor abilitate. Studiind parțial dosarele lui Viorel Țurcanu, suntem nevoiți să constatăm, fără să ne permitem nici cea mai mică imixtiune în treburile justiției, că cel puțin într-o zonă a județului Teleorman există interese de grup, cărora se subordonează instituțiile statului. (va urma)

DEPARTAMENTUL
INVESTIGAȚII

Sever Mureșan, victima melanjului între lumea afacerilor și cea a serviciilor secrete

În precedentul episod dedicat falimentelor bancare din România am prezentat implicarea nefericită a Băncii Naționale în dezastrul de la Banca Dacia-Felix, dezastru produs artificial prin infiltrarea în instituție a unor așa-ziși investitori, cum a fost Ion Ilie Mania, care au deturnat nu numai importante sume de bani, ci și sensul normal al activității bancare. În ceea ce privește cazul particular al Băncii Dacia-Felix, scoaterea acesteia din topul activităților specifice unei astfel de instituții prezintă câteva trăsături care o deosebesc de celelalte bănci care au dat faliment.

Deși a fost adusă într-o stare de criză în special de grupul Mania, patronat de fostul ministru de Interne (1992-1996) Doru Ioan Tărăcilă, iar Sever Mureșan, principalul investitor, a fost chiar arestat în urma unor denunțuri ale grupului amintit, banca nu a fost niciodată declarată oficial în stare de faliment. A fost preluată în condiții suficient de suspecte de grupul de israelieni condus de Fredy Robinson, care la rândul său, după ce a mulș tot ce se putea, implicându-se inclusiv în spălare bani, a revândut banca, după ce i-a schimbat numele (Eurombank), Băncii Leumi din Israel. Pe acest lanț ar trebui

căutate sumele dispărute din conturile Băncii Dacia-Felix. Am amintit că deși Banca Dacia-Felix era în proces cu Ion Ilie Mania, Fredy Robinson, care a ajuns mare președinte de bancă, îl investește pe dubiosul om de afaceri italian de origine română să recupereze în Elveția anumite sume de bani datorate de persoane fizice sau juridice.

Patriciu, în lupta pentru Petromidia

Nu excludem posibilitatea ca în cazul Dacia-Felix să se fi implicat din plin și anumite servicii secrete sau anumite segmente ale acestora. Din 1994-1995 se structu-

rau în România grupările care urmăreau prin procesul de privatizare să pună mâna pe obiective importante din punct de vedere strategic. Unul dintre obiectivele urmărite a fost achiziționarea rafinăriilor și a altor facilități legate de industria petrolului.

Unul dintre obiectivele urmărite a fost Combinatul Petromidia, pe care grupul SM, condus de Sever Mureșan, ar fi dorit să-l achiziționeze. Din umbră, achiziționarea combinatului era urmărită și de Dinu Patriciu, care în perioada respectivă (1994-1995) era patronul unei firme care se ocupa cu achiziționarea de terenuri și construcții de locuințe. Amintim că din

punct de vedere politic, Dinu Patriciu și Viorel Cataramă au fost inițiatorii ruperii PNL, creând PL '93. Despre Dinu Patriciu au circulat și circulă multe legende, inclusiv cea legată de apartenența sa, în calitate de ofițer acoperit, la structurile informative externe. Nu sugerăm că gruparea Patriciu ar fi folosit metode nepermise, dar despre intenția lui Sever Mureșan de a achiziționa Petromidia se știa în anumite cercuri mai mult sau mai puțin secrete.

Servicii secrete și afaceri mari

A fost poate unul dintre motivele ascunse ale compromiterii și înlăturării lui Sever Mureșan. Revenind la legătura domnului Patriciu cu serviciile secrete, vom menționa că în 2000 acesta l-a angajat pe fostul director SIE la Rompetrol.

Întorcându-ne la perioada 1994-1995, menționăm că se pregătea lansarea Băncii Columna, în spatele căreia

era domnul Virgil Măgureanu, directorul Serviciului Român de Informații. Grupul Columna avea interese mari în achiziționarea unor importante repere ale industriei petrochimice, care, se știe, este legată de industria petrolieră. Acest melanj între lumea afacerilor și lumea serviciilor

secrete este o caracteristică a tuturor societăților post-totalitare. Cu excepția spațiului ex-sovietic, în nici o altă țară fostă comunistă implicarea serviciilor secrete în economic și într-o bună măsură în social nu a fost atât de pregnantă ca și în România.

GEORGE DORŃI

Constantin Toma, „omul de paie“ din asigurările românești

De ani de zile, toți specialiștii din lumea financiară românească se întrebă cine este Constantin Toma (foto), cine îl susține și cine l-a promovat în eșalonul superior al asigurărilor din România. Întrebările nu au rămas fără răspuns. Investigațiile noastre au scos la iveală faptul că, într-adevăr, Constantin Toma este un „om de paie“ folosit la înaintare și ghidonat de diferite grupuri de interese. El și-a început activitatea în domeniul economic în 1977 la UM 01993 Otopeni, unde a fost încadrat în departamentul financiar. În primii ani nu a strălucit, cu greu s-a menținut pe linia de plutire, mereu la un pas de a fi dat afară, făcea numai greșeli și nu reușea să se adapteze regimului de muncă. Era susținut puternic își amintesc unii colegi de atunci, nimeni nu se putea atinge de el. Circulă un zvon printre angajații flotilei prezidențiale, cum că-l ține în spate securitatea. Lucru cert, pentru că nu-și permitea nimeni să țină în spate pe cineva când era vorba de Ceușescu. „Era un individ șters, parcă nu avea nimic în cap, parcă nu terminase o școală militară. Avea limite conceptuale, nu putea fi folosit la chestiuni serioase, nu puteai să ai încredere în el. Îmi amintesc că de un Crăciun, făcusem rost de porci pentru angajați și el trebuia să se ocupe de împărțirea lor. A făcut ce-a făcut și a pierdut lista cu împărțirea. Știți ce a făcut, ca să fie sigur că nu a sărit pe cineva din listă, a mai trimis un rând la fiecare. Poftim! Sigur îl ține cineva în spate și acum“, își amintește un fost șef al „omului de paie“. Tot în acea perioadă, o practică frecventă a celor de la flotila prezidențială era de a pontă fictiv anumite zboruri de antrena-

ment cu aparate din cadrul unității militare respective. Persoane care s-au numărat printre colegii lui Toma ne-au spus că piloții încasau câte 200 de lei pentru fiecare operațiune de decolare și aterizare. Ținând seama că Toma Constantin activa atunci în cadrul compartimentului financiar al unității, putem spune că acutalul președinte al Omniasig a participat la această mică găinărie specifică funcționarilor școlii înainte de 1989.

Revoluția din '89, rampa de lansare

Revoluția a însemnat o rampă de lansare pentru „omul de paie“. În vara lui 1991, când s-a înființat Romavia, a benefi-

ciat în continuare de sprijin și a fost uns șef serviciu economic. De aici înainte este susținut de filiera SRI. Se destrăbălează cu banii statului, semnează contracte, în defavoarea companiei și încet-încet prosperă. Când pe piața mondială o oră de zbor costa 1.000 de dolari SUA, avioanele Romavia erau închiriate de Toma cu 700-850 de dolari SUA. Aceste contracte supervizate de Toma au făcut obiectul unor anchete, dar intervențiile în favoarea lui au făcut ca dosarele să stea în sertare, bine dosite. În 1995 Toma i-a fost prezentat lui Răzvan Temeșan, care punea bazele Omniasig SA, atunci societate de asigurări a Băncii Comerciale Ro-

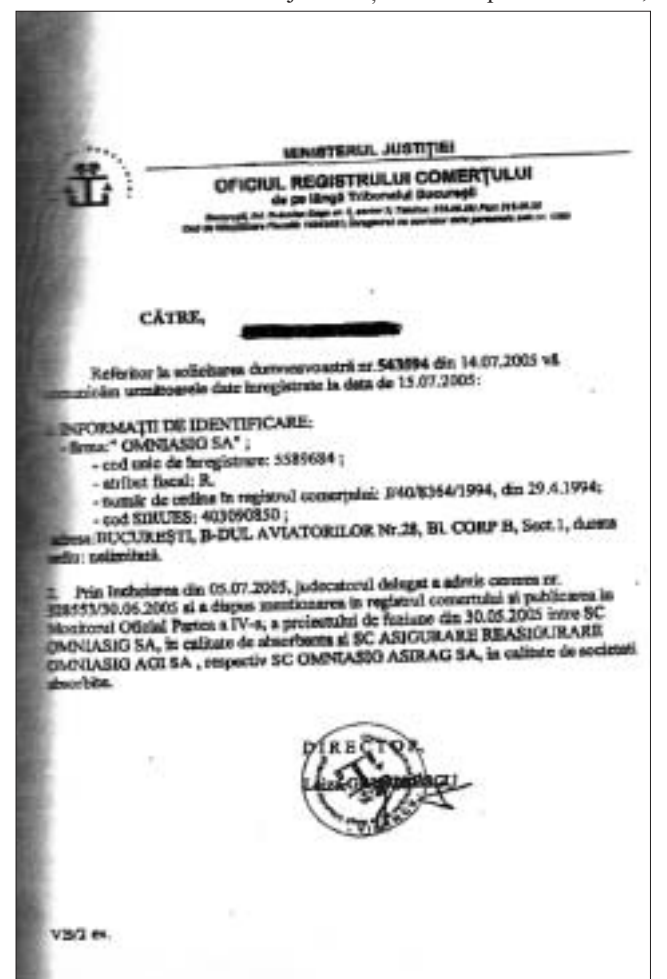
mâne. Surse de încredere spun că tot serviciile secrete au stat în spatele transferării „omului de paie“ la Omniasig. Aici și-a ridicat nivelul de trai și a divorțat de fosta soție, cu care locuia într-un apartament în cartierul Berceni, s-a recăsătorit cu o tânără, care bineînțeles ocupă un post de conducere la Omniasig. Toma este și în prezent ghidonat de Sorin Ovidiu Vântu și Răzvan Temeșan.

Praf în ochi – Omniasig amendată

Pare a fi de necrezut că cineva a îndrăznit să tulbure liniștea clanului SOV – Răzvan Temeșan. Totuși este o mică strategie la mijloc, amenda Consiliului Concurenței a fost dată, pentru că prea nu se întâmpla nimic cu Omniasig, era prea liniște și ar fi bătut la ochi. Multe voci începuseră să întrebe „ăștia fac ce vor pe piața de asigurări, chiar nu vede nimeni?“. Consiliul Concurenței a decis sancționarea companiei de asigurări Omniasig cu o amendă de circa 15 miliarde de lei, pentru că aceasta nu a anunțat instituția, în termenul prevăzut de lege, cu privire la preluarea Asirag SA și AGI România SA. Potrivit unui comunicat al Consiliului, tranzacțiile în care sunt implicate companii cu o cifră de afaceri cumulată de peste 10 milioane de euro, iar

cel puțin două dintre firme realizează pe teritoriul României, fiecare în parte, o cifră de afaceri mai mare de 4 milioane de euro, trebuie notificate instituției. Termenul de notificare, prevăzut de regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, este de 30 de zile de la data semnării actului ju-

ridic în baza căruia s-a dobândit controlul. Omniasig București a intrat în structura actionariatului AGI România (actuala Omniasig – AGI) în martie 2004, după ce a investit, în cadrul unei subscripții publice, peste 52,5 miliarde de lei pentru achiziționarea a 40,89% din acțiunile companiei. Ulterior,

LISTA Societatilor de asigurare la 11 octombrie 2005

Societate	Sediu social	Telefon	Fax	Acționari semnificativi	Persoane semnificative
ASIGURARE REASURANŢĂ OMNIASIG - AGI S.A.	București, B-dul Petru Poni nr. 34, et. 1, et. 2, et. 3, sector 1	021.322.70.00		RUTA Handelsges MBH - 18,12%; ARAB GERMAN INS. CO LTD - 18,03%; OMNIASIG SA - 48,85%	ICP; Sunee Alivandri - Președinte; Petrus Crăciun; Tiberiu Pătru; Ionuț Șpiru; Toma Constantin; Dumitru Tulcan - vicepreședinte; Ștefan Gheorghe Petre; Ștefan Florin Ștefan
ARAB - GRUPUL WIENER STÄDTISCHE S.A.	București, B-dul Ștefan cel Mare nr. 10, et. 4, sector 1	021.322.81.83	021.322.81.85	WIENER SA - 74,44%; Ruffenau Bank - 12,987%	ICP; Ștefan Cărbun - Președinte, BR; Marius Bărbulescu; Petrus Crăciun; Florin Ștefan
SOCIETATEA DE ASIGURARE AȘI ROMÂNIA S.A.	București, P-ful Mădăraș nr. 10, BT, etajele 1, 2, 3, sector 1	021.328.31.03	021.328.31.04	AGI Central Europe & CIS Insurance Holdings Corporation - 99,96%	ICP; Ștefan Alivandri; Mihail Văducel - BR
ARION S.A.	București, B-dul Mădăraș nr. 2, sector 1	021.298.81.38 021.298.81.41 021.298.81.39 021.298.81.40 021.298.81.42	021.298.81.37 021.298.81.38	BCR - 20%; BRD - 19%; CIC - 20%; Banca Transilvania - 20%; BAF - 21%	ICP; Răzvan Ștefan Cărbun - Președinte, BR; Florin Ștefan Petre; Căpățână Ștefan; Mihail Ștefan; Nicolae Ștefan Cărbun Ștefan; Răzvan Ștefan Petre
ASIGURAREA ROMÂNESCĂ - AEROM S.A.	BUCUREȘTI, B-dul Carol I nr. 11-12, sector 1	021.327.81.34 021.327.81.35 021.327.81.37 021.327.81.39		STPROMCO - 36,24%; SECADINCO Investments Ltd Corp - 15,19%; Asilona Asis Română Private - 17,76%; Petrolchim Târgu Jiu - 31,82%	ICP; Ștefan Alivandri - Președinte; Mihail Văducel; Ștefan Cărbun; Ștefan Florin Ștefan; Ștefan Florin Ștefan
SOCIETATEA COMERCIALĂ DE ASIGURARE - REASURANŢĂ ASTRA S.A.	București, Str. Avram Iancu nr. 15, sector 1	021.231.80.00	021.230.32.40 021.230.32.70	WON TRADE - 70,679%	ICP; Alexandru Găvruta Dan - Președinte; Florin Ștefan Petre; Ștefan Cărbun; Ștefan Florin Ștefan; Ștefan Florin Ștefan; Ștefan Florin Ștefan; Ștefan Florin Ștefan

Omniasig și-a majorat participația la 50% din capital, printr-o ofertă de preluare derulată pe piața electronică Radaq. Pe de altă parte, la începutul lui 2004, Omniasig a achiziționat un pachet de 62,39% din acțiunile Omniasig-Asirag Pitești (fosta Asirag), valoarea tranzacției depășind un milion de dolari.

Fathi Taher - AGI România

AGI România a fost înființată în 1995 sub denumirea de Asigurarea Populară Română. În 2001 a avut loc ultima majorare de capital, acesta ajungând la circa 59 de miliarde lei. Președintele Consiliului de Administrație (CA) este Hubertus Grosskreutz, Fathi Taher este vicepreședinte și totodată președintele comitetului de direcție. Pe lista membrilor se regăsesc nume ca Alexandru Bunea, Viorel Hrebenciuc, Cristinel Petreanu, Daniela Vasile, Petre Badea, Said Taani și Issa Abed Al Raimany. Acționariatul societății AGI România este format din 17 persoane juridice și 138 persoane fizice. Acționarii semnificativi sunt: Arab German Insurance Co. Limassol - 41,2%, Rivta Handelsged MBH Viena - 18,5%, Uniunea Națională a Caselor de Ajutor Reciproc - 13,5%, SIF Muntănia - 5,7%, alți acționari deținând în total 20,8% din pachetul de acțiuni. Cu mai puțin de 5% din capital, în rândul

acționarilor mai figurează societăți precum SIF Oltenia, SIF Moldova, SIF Banat - Crișana, Fundația Elias și Ion Bazac - persoană fizică, care este și în comisia de cenzori. Pe site-ul societății AGI România, la clienții „dintre cei mai importanți”, sunt trecute nume sonore precum: Grand Hotel Marriott București, Senatul României, Camera Deputaților, Media Pro, Romexpo SA, SNP Petrom București, SNP Petrom Dolj, SC Altur SA Slatina, SC Romvag - Caracal, SIF Oltenia - Craiova, SIF Moldova. În raportul pe 2001 al Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, AGI România nu figurează în topul primelor 10 societăți decât în ceea ce privește valoarea primelor încasate și daunelor datorate în contul CARTE VERDE. AGI România ocupă locul 3 în topul celor mai ridicate rate ale daunei datorate pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto (RCA) valabilă în 2001, cu 79,27%.

Asigurare politică

După incidentul din 11 septembrie 2001, SUA au cerut statelor care au companii aeriene să încheie asigurări pentru avioane, în decurs de un an. România a promis că va încheia asigurarea pentru TAROM în 30 de zile și a făcut o selecție de oferte. Cinci companii de asigurare-reasurare au depus oferte, iar contractul (care a expirat în septembrie 2002) a fost încheiat cu cel mai

bun ofertant, OMNIASIG. Reînnoirea contractului nu a mai fost posibilă, deoarece „Ioan Orbescu, secretarul general de la Ministerul Transporturilor, a hotărât că asigurarea va fi încheiată cu AGI-România SA, o societate de asigurare-reasurare înregistrată în Cipru, care nu are în străinătate broker pentru reasurare”. În conducerea acestei societăți, l-am identificat pe Alexandru Bunea, fost secretar de stat în Ministerul Transporturilor și pe Gheorghe Picos, fost cenzor la Ministerul de Finanțe. Președintele AGI România este Florea Dumitrescu, fost ministru de Finanțe pe vremea lui Ceaușescu, care, conform datelor pe care le deținem, este născut pe 1.01.1900, deci avea 102 ani! Faptul că grupul din spatele Omniasig, adică Sorin Ovidiu Vântu și Răzvan Temeșan au interese la privatizata BCR este bine cunoscut. Iată doar câteva persoane ce fac parte din Consiliul de Administrație al Omniasig și dețin funcții de conducere la Banca Comercială Română: Bogdan Ionuț Speteanu - membru CA Omniasig SA director executiv Unitatea de audit intern, BCR; Arion Negrilă membru în CA Omniasig SA, este director Managementul Riscului la BCR; Iulius Cezar Petreanu - membru în CA Omniasig Asigurați de viață SA, director general BCR; Gheorghe Petre Badea (AGI, Dinamo) e președinte la Aedificia Carpați.

Continuation of the insurance companies list table.

Continuation of the insurance companies list table.

Continuation of the insurance companies list table.

Continuation of the insurance companies list table.

Continuation of the insurance companies list table.

tineret

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

Există viață inteligentă la minus multe grade?

Soare, plajă, doi palmieri și un baobab, zece negri măricei, nisip cald, un daiquiri (v-am zis-o), treizeci de grade la umbră și mai multe la soare, mare albastră, scufundări după perlele din scoici, croaziere lenevoase, fericire pură și dură, relaxare completă și profundă... așa au arătat ultimele mele zile. Vă e ciudă?

Bun, dacă vă e suficientă ciudă, aflați că v-am păcălit. Am înghețat și eu, la fel ca toată lumea, în minus câte grade or fi fost, pe timpul marilor geruri bătătoare de recorduri (care sper că, până când vor apărea aceste rânduri, vor fi doar o amintire înțepătoare, dar confortabil de îndepărtată). Începutul era doar ca să-mi dea curaj și să-mi dezghețe mintea amorțită.

Îmi pare rău că trebuie să scriu despre frig, dar asta e caracteristica frigului, cred. Nu te lasă să faci, să gândești, să vorbești, să răsuflă altceva. M-am uitat și la știri, că poate-mi vine altă idee (optzeci la sută dintre ele erau cu frigul, așa că flaps). Am avut conversații cu oameni de obicei de spirit (la telefon, că de scos nasul pe-afară, minus călătoriile obligatorii de servi-

ciu, nici nu poate fi vorba), să-mi dea ei o idee. Nu mi-au dat. Nu mai au. Singura temă de discuție mai însuflețită a fost câte grade are fiecare acasă, la serviciu, cât de ghinionisti suntem că ne învecinăm cu Rusia (și cât de mult depindem încă de ea – măcar pentru gaze și tot e mult), ce recorduri personale s-au atins în materie de număr de pulovere și de izmene puse unele peste altele, cât de mult ne nervează toate și toți... A, și a fost încă un prilej pentru mine să-mi repet marea teorie (pe care cred că v-am împărtășit-o cu ocazia inundațiilor) despre faptul că planeta asta n-a vrut în ruptul capului să fie locuită și, dacă noi ne-am încăpățânat să trăim pe ea, e problema noastră și o facem pe riscul nostru.

Și, desigur, mai există o serie de întrebări care ne-au măcinat în perioada asta: unde este încălzirea globală când e nevoie de ea? A greșit drumul și s-a dus în Africa? A greșit momentul și o să vină vara? A greșit și una, și alta, și o să vină în Africa vara? Dar oricum, Africa are iarnă?

Iată ce face frigul din om și din cogitațiile lui. Deci nu eu sunt de vină pentru textul ăsta.

MERGEM LA ȘCOALĂ PE ORICE VREME?

Pentru că spuneam că a fost frig și nimeni n-a avut chef de nimic, m-am gândit să verific conștiinciozitatea tinerilor noștri studenți și elevi. Când eram studentă, nu m-ai fi prins nici moartă la școală pe vremuri de-astea grele. Pe ei unde i-a prins ce i-a prins?

Anca P. (21 studentă). Am stat acasă, normal. Am avut un examen la opt dimineața, m-am dus, am înghețat și mi-am promis că la al doilea nu mă mai duc decât poate la primăvară (mă rog, la vară, că atunci e sesiune de restanțe). Nu e de mers nicăieri, decât poate într-o cafenea unde să bei un ceai cald.

Ionuț V. (18 ani, elev). M-am dus la școală, dar am stat mai mult prin curte, că era mai cald decât în clasă. Nu, glumesc, deși la școală e destul de frig. Dacă te agiți un pic și alergi, nu se mai simte chiar așa. Chestia nasoală e că n-ai unde să fumezi și să chiulești pe vremea asta și trebuie să stai opt ore în clasă. Sper să se încălzească cât mai repede.

Ileana N. (22 ani, studentă). Nu prea m-am dus nicăieri. Am terminat examenele, așa că am considerat că merit o pauză, mai ales că a fost foarte urât afară. Nu mi se pare că asta înseamnă că nu sunt conștiincioasă. Eram obosită și în plus am un instinct de conservare foarte dezvoltat.

Nicușor S. (17 ani, elev). Cum să nu mă duc la școală? Nu mă sperie pe mine un ger...

Nu numai că am fost, dar am jucat și fotbal în curte. E adevărat că am înghețat bocnă și am luat zece aspirine după aia și am ținut-o pe ceaiuri, dar trebuia să mă mișc puțin. Dar în baruri nu am mai umblat, trebuie să recunosc.

Georgiana F. (23 ani, studentă). Nu m-am dus decât la un seminar. Cred că ăsta e avantajul când ești student – nu trebuie să te duci tot timpul, în orice condiții și la toate prostiile de cursuri. N-am avut chef de nimic și oricum nu prea s-au pus absențe. Dar nu știu dacă are legătură cu frigul. Oricum nu mă duceam. Suntem la început de semestru și încă nu mi-am revenit după vacanță și sesiune.

Marian N. (20 ani, student). Pe mine nu mă influențează vremea. Dacă am chef să merg la facultate sau trebuie, că altfel iau absență și nu intru în examen sau dacă am vreo lucrare de predat, merg și dacă nu, nu. Dar e adevărat că numai când mă gândeam că trebuie să mă scol la șase jumătate și să aștept autobuzul pe gerul ăsta, mă culcam la loc imediat. Dar mă descurc bine cu școala. Mă pricep să selectez ce e important.

